Karrikatyr Album

1879

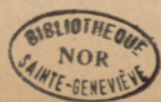

STOCKHOLM.

Fr. Skoglunds förlag.

Karrikatyr Album

1879

af T.

BIBLIOTHÈQUE
NOR
SAINTE-GENEVIÈVE

Nihilismen i Ryssland.

Inom familjen finnes bestämdt en nihilist — — — men hvem?

En beskedlig karl stelnar af fasa, då ett fruntimmer kastar en skarp blick på honom.

— Fröken önskar audiens hos guvernören . . . (för sig sjelf:) jag tycker ej hon ser farlig ut; omöjligen kan hon dölja något vapen hos sig.

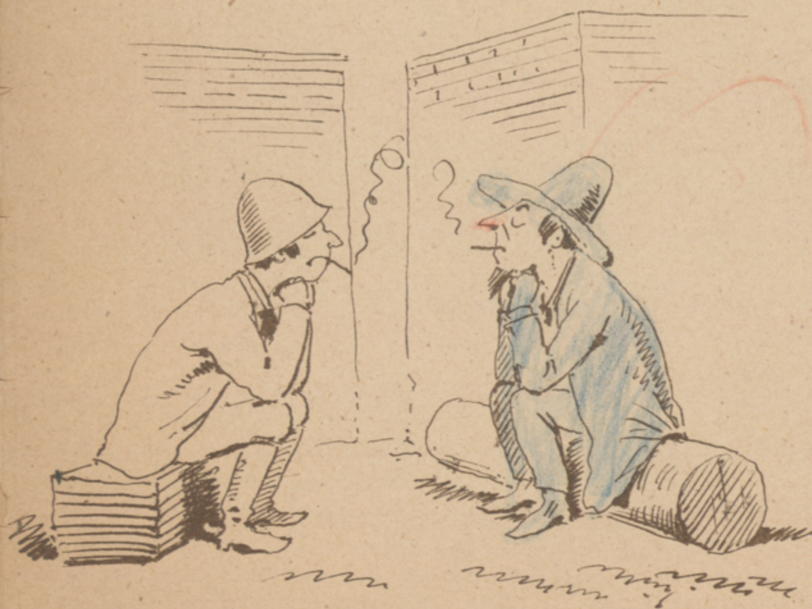
Fridfull stämning i Norrland.

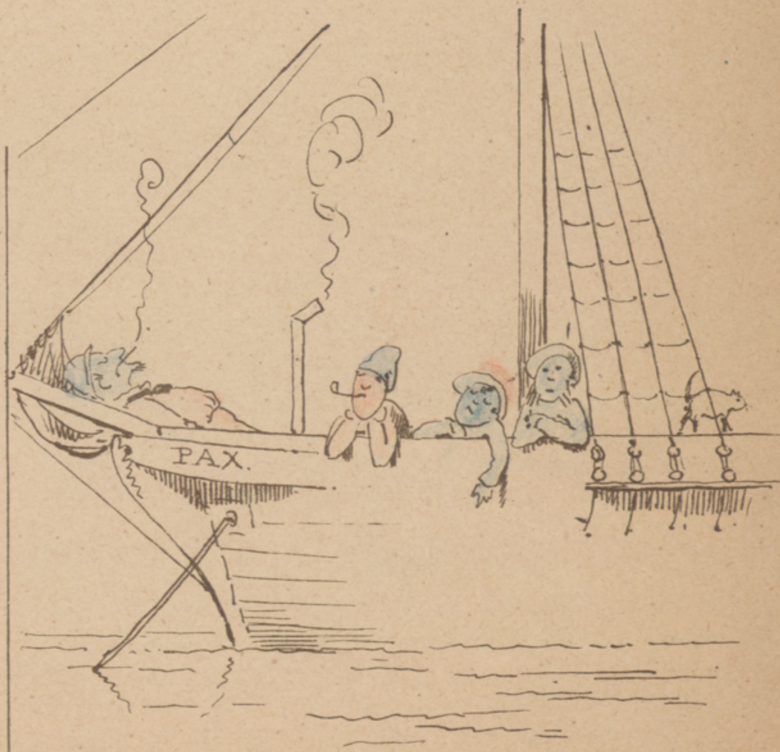
Första trädet: Märkvärdigt stillsamt här i skogen i år.
Andra trädet: Kors, vet du ej att det är dåliga träkonjunkturer och dessutom strejk!
Första trädet: Skönt, då stå vi lugna här ännu någon tid.

Arbetarne afvakta högre dagaflöning.

Sågverksegarne afvakta arbetarnes återgång till arbetet.

Fartygen afvakta utbekommandet af liggedagspenningar.

Lif utomhus.

Goa herrarne, klockan är tolf!

(Afbruten kurtis.)

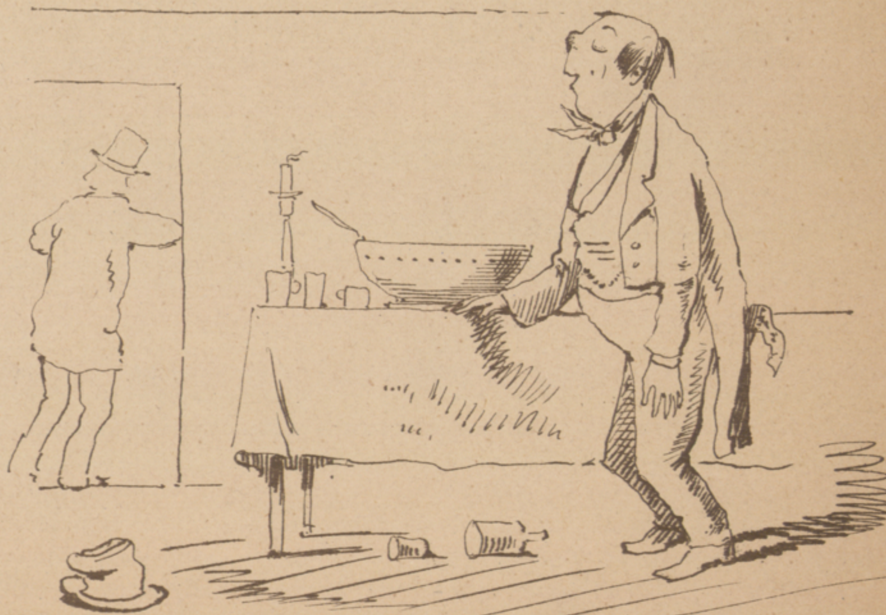
— *Får jag lof att få en cigarr för 6 öre?*

— *Så tarfliga cigarrer ha vi inte, goa Ni.*

— *En kyss, lilla Lina.*

— *Usch, ni måtte väl ej ha kysst någon groda.*

(Sista qvarvarande ordensbrodern.)

— *Mine bröder . . . mine br . . . öder, jag ber er förena er med mig*

— — — — (*tystnar.*)

Prins Umkvelantaba i en svensk småstad.

Ankomsten till staden; allmän oro.

Inträdet på hotellet; förskräckelse.

Efter en tid råder lugnare sinnesstämning i staden

och tillfredsställelse på hotellet.

A propos Ristori.

1. *Han: Hvad tusan är Ristori för något?*
Hon: Ja, Gud vet; man hittar på så mycket nu för tiden — — — munvatten, fläckvatten o. s. v. — — — det är väl något sådant.

2. *— Ristori lär vara en aktris; skola vi se henne?*
— Vill du nu igen springa efter flickslinkor?
— Vacker slinka; hon lär vara så der kring 60-talet.
Det var en annan sak.

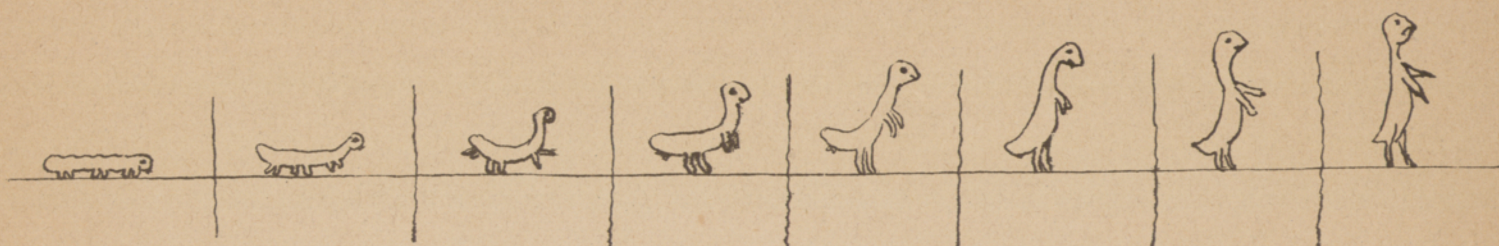

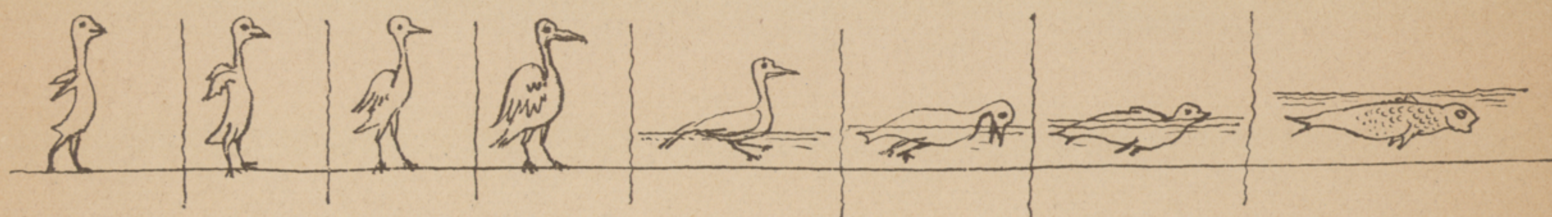
3. *— Amelie! . . . Amelie! . . . oh! . . . ohh!*
— Kläm icke ihjel mig . . . hvad vill du?
— Amelie! . . . oh! . . . jag har sett Ristori!

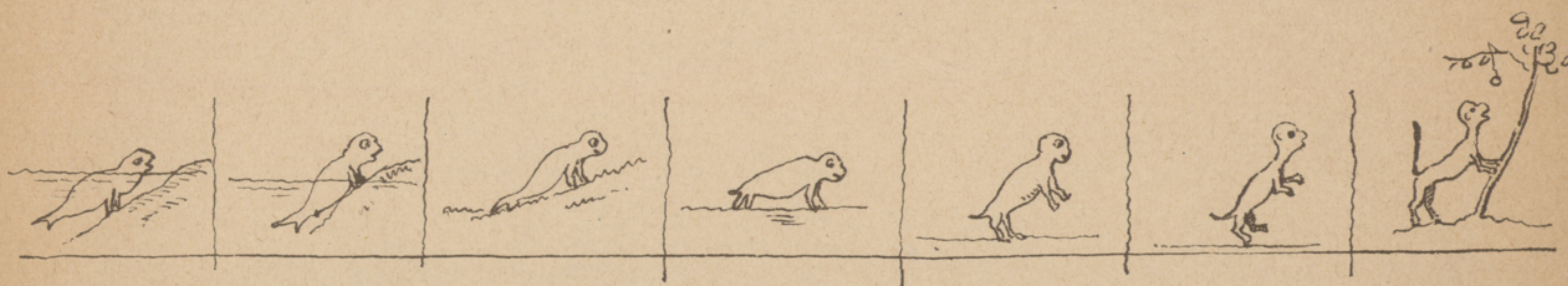

4. *— Stackars Lisette, du har inte sett Ristori, du.*
— Fast jag konditionerar hos fruns syster, behöfver jag inte vara obildad för det . . . för si jag såg Ristori förra freda'n med min fästman.

1. Darwinism (utvecklingsserie).

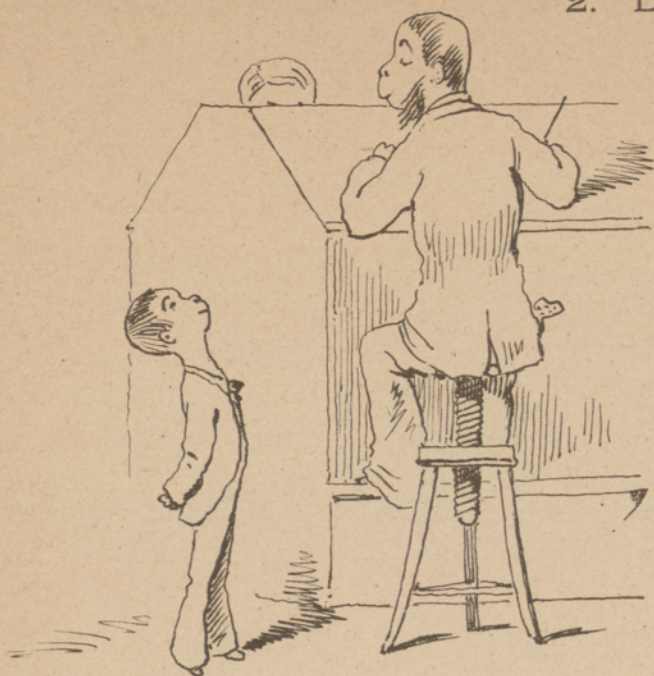

Förlorade mellanlänken

Menniskan.

2. Darwinism.

— *Pappa, hvarför kallas jag i skolan för Darwins förlorade mellanlänk?*

— *Darwin? .... jag står ej i affärsrelationer med den mannen.*

— *Barn, barn, sträck ej så på halsen; den store Lamarck har framkastat den hypothesen, att djur, som måst sträcka på sig mycket efter födan, fått oerhördt långa halsar — — — t. ex. giraffen.*

— *Och detta odjur skulle vara slägt med menniskan?*

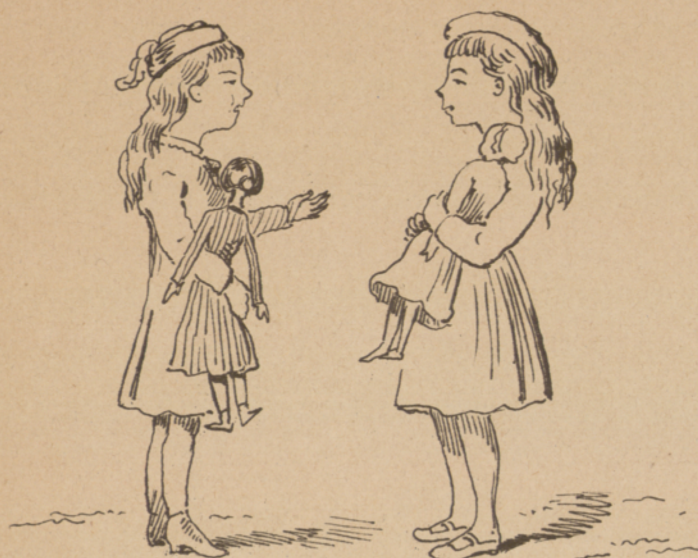
— *Icke närmare slägt än kusin, goda tant.*

— *Vackert så!*

"Selection in relation to sex"(könsurvalet.)

Barnsligheter.

— *Ammar du sjelf, Ninni?*
— *Nej, min man vill ej tillåta det; han ammar sjelf.*

Jag tänker ej blifva militär, som du, utan bagare, ty när mjölet är billigt behöfver man ej göra bröden större för det — — har pappa sagt.

Första cigarren

och dess sorgliga följder.

Den 1 Oktober 1879.

På Stockholms gator.

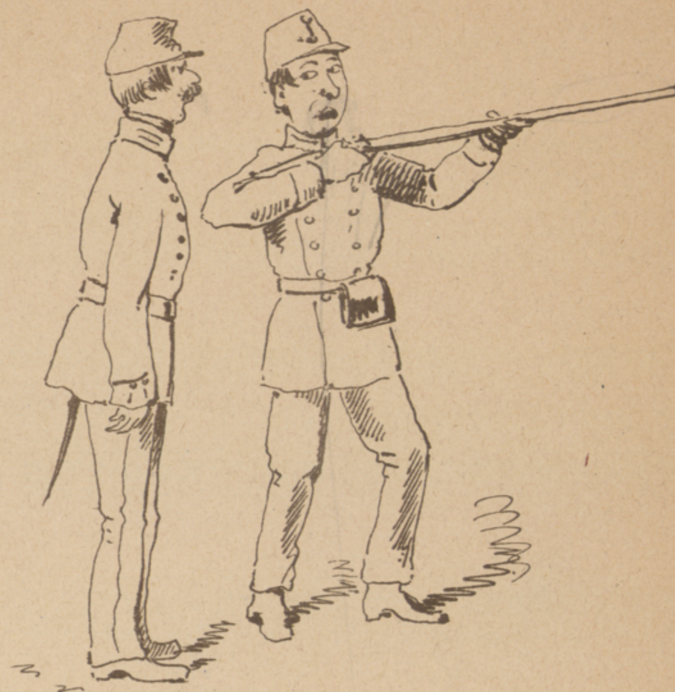
— Förlåt, goda Kongl. Sektern, att vi förekomma så här öfverlastade på gatan, men vi måste hjelpa oss ensamme till dess vi lyckas få några stadsbud.

(Hyresvärden:)
Högst betänkliga tider; jag har nödgats hyra ut mina rum åt menniskor som ha barn.

Militäriskt.

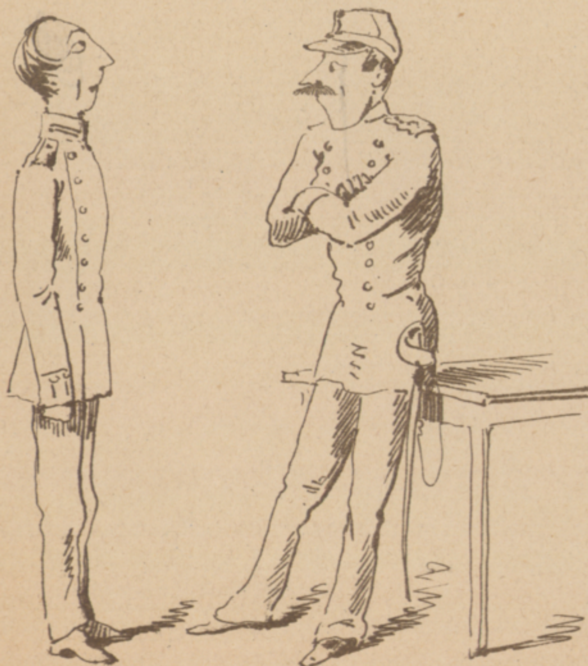

Dagofficern: *Soppan är något tunn, korpral.*
Korpralen: *Begriper inte det, Herr Löjtnant. Möjligen har det regnat in genom kokhustaket.*

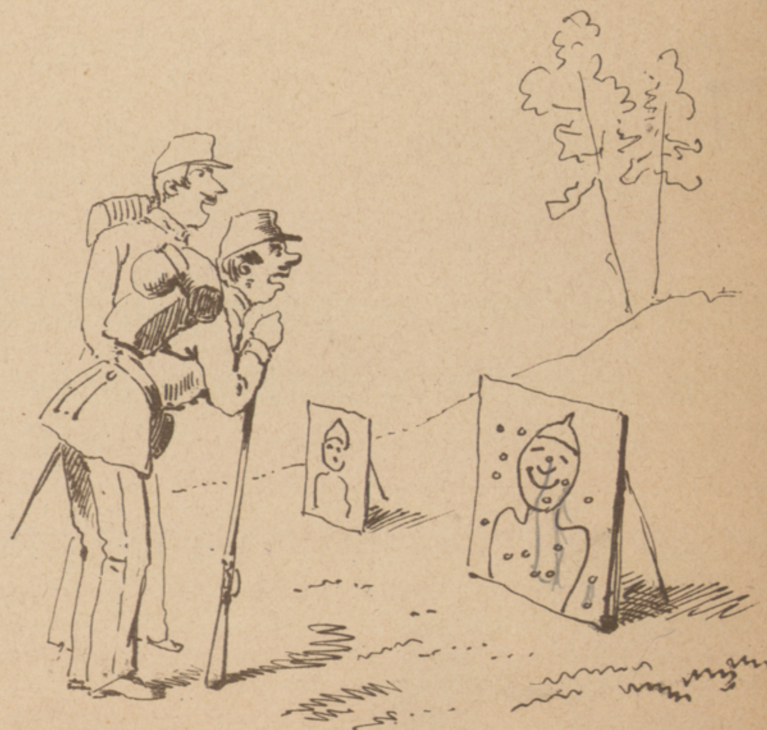
(Första skottet.)

Inte för att jag är rädder . . . nej Gu-u-bevars; men det kan väl ej hända någon olycka?

(Skolfrågan.)

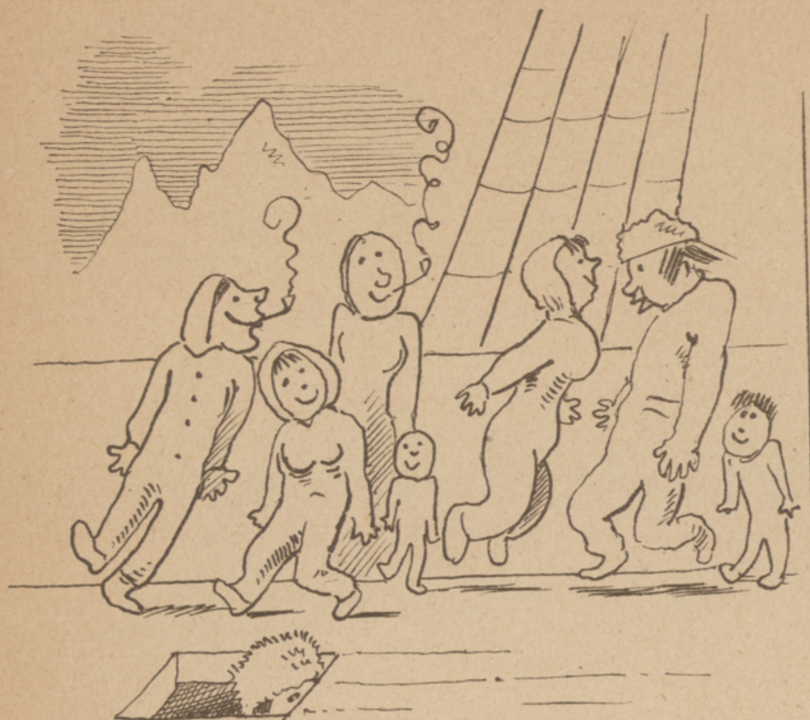
— Huru stort är ytinnehållet af en triangel, hvars bas är lika med 4 fot?

(Fältskjutning.)

Se lagom glad ut du, din fuling; du är ackurat kaputt du, begriper du.

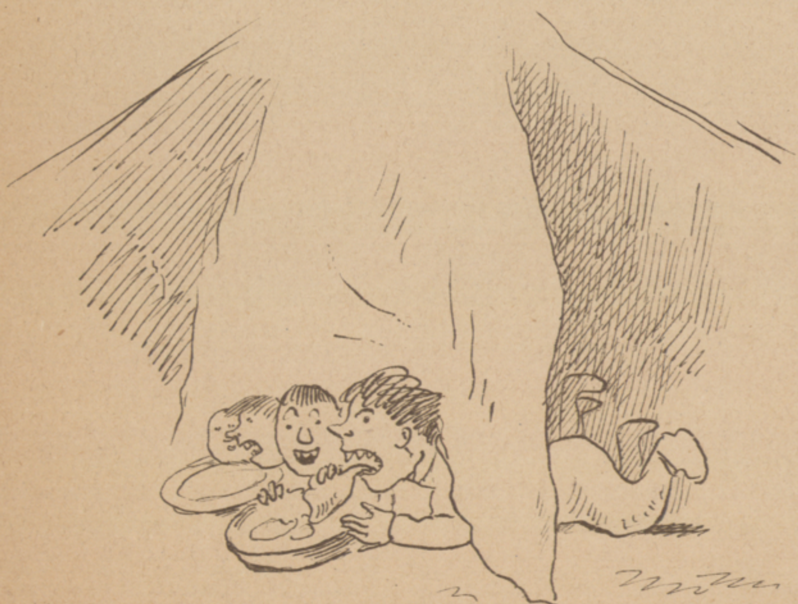
Tschutscher-taflor.

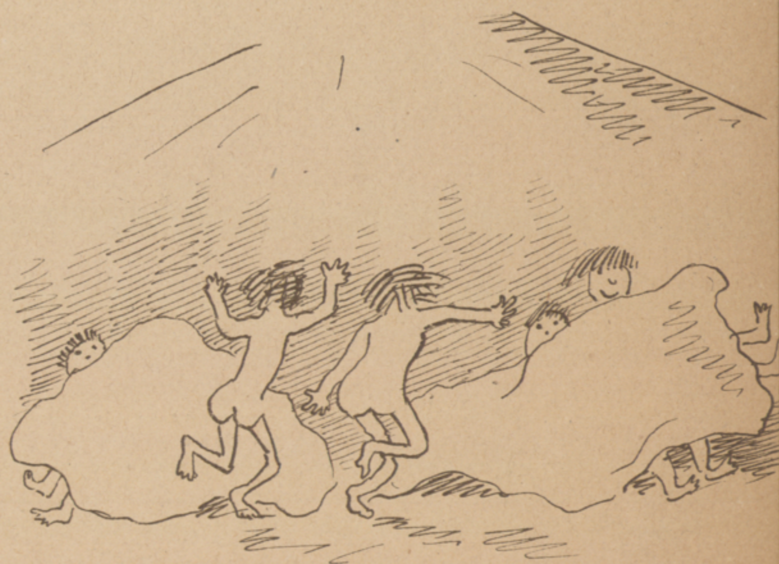
48 grader kallt. — Glada tschutscher om bord på Vega; Nordenskjöld (eller Palander) synes uppkomma på däck.

Tschutscher-par som taga sin eftermiddagslur i snön.

Tschutschisk aftonvard. (Efter beskrifning.) Ena delen af kroppen i yttre, andra delen i inre tältet.

Tschutscher som gå till sängs.

Efter teatern.

Efter att hafva åsett »Corrado» på dramatiska teatern — stark gråt.

Efter att ha sett Ristori — abnormt tillstånd — hänförelse.

Efter att ha sett damernas graciösa uppträdande på Alhambra-Varieté-teatern.

(Efter Hamlet.)

— Så underlig Notarien tycks vara!

— Vara eller icke vara . . . det är frågan, begriper hon?

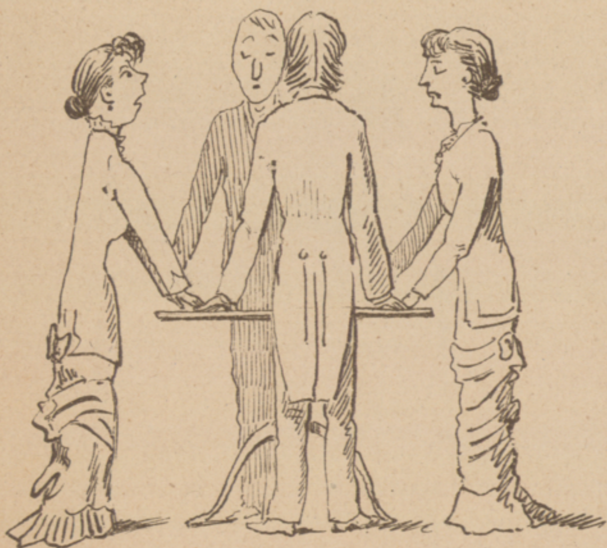
1. Öfvernaturligheter.

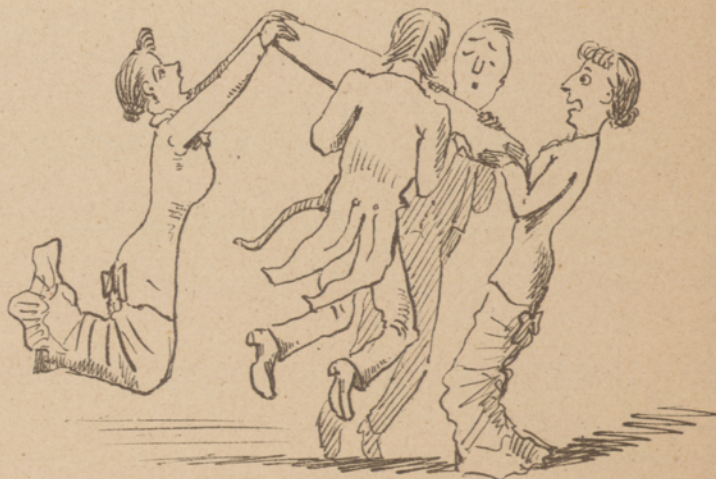
1. Medium: Hvilken ande är du?
Anden: Angår er inte, patrask.

2. Anden blir allt mera ohöflig och buffar slutligen till medium i magen så att han faller baklänges.

3. Den magnetiska kedjan knuten; bordets rörelser afvaktas tåligt.

4. Sällskapet medföljer bordet under dess rörelser i rymden.

2. Öfvernaturligheter.

1. Herr X hade en ande som hvar afton spelade fiol för honom;

2. Som hvar morgon städade hans rum,

3. och hvilken, då X utgick, tände hans cigarr.

4. Någon gång i skymningen tyckte sig X märka ett fint, subtilt väsen vid sitt skrifbord — — — det var antagligen anden.

I. Roman.

1:sta Kapitlet.

Stormen rasade med ursinnig kraft och regnet nedstörtade ohejdadt, då en ensam ryttare i sporrstreck skyndade på den öde vägen mot den åldriga riddarborgen — hans namn var Uno von Herzengluth.

2:dra Kapitlet.

I den ljufva sommarnattens stillhet, i doftet af berusande kaprifolier afvaktar Uno blygt sin älskade Kunigundas nedstigande till jorden.

3:dje Kapitlet.

Slutna i hvarandras armar fly de . . . fly de, hastigare än vinden, hän till det stilla, fridfulla kapellet på Alpens spets.

4:de Kapitlet.

Jordens lycksalighet har nått sin höjd. Uno och Kunigunda, Kunigunda och Uno förenas — förenas för evigt — i det tysta kapellet af himlens budbärare, den uråldrige eremiten.

II. Roman.

5:te Kapitlet.

I skogens dunklå djup söka de två älskande ett ensamt värdhus; de lyckas erhålla en nyss från spettet kommen kapun, hvilken kryddas af det ädlaste cypervin.

6:te Kapitlet.

Buller och vapengny höres — huset är omringadt — röfvare skymta i hemska mantlar med blixtrande dolkar — o fasa! o förfärliga afbrott i kärlekens ljufhet! — Uno och Kunigunda dölja sig.

7:de Kapitlet.

Allt är förbi, sällheten flydd . . . kanske för alltid. Den ädle röfvarhöfdingen Rinaldo bortför sjelf Kunigunda, under det att den ursinnige Uno bortsläpas af en vanlig röfvare.

8:de Kapitlet.

Månen kastade sitt hemska sken öfver röfvarnes läger; men endast för att låta Uno skåda huru hans Kunigunda befann sig i den vilde Rinaldos händer.

III. Roman.

9:de Kapitlet.

Uno har på Kunigundas bön blifvit försatt i frihet; han befinner sig ensam, alldeles ensam, i den mörka skogen. — Han är bragdt till förtviflan, han vill göra ända på sin sorgliga tillvaro.

10:de Kapitlet.

Kunigunda ber på sina knän om sin frihet. Den ädle Rinaldo gråter, gråter för första gången i sitt lif — — — hon har segrat, den ljufva qvinnan.

11:te Kapitlet.

Rinaldo och Kunigunda skynda sig att uppsöka Uno. Lyckligtvis komma de precist lagom att nedskära Uno, som alldeles nyss hängt sig. — Kunigunda emottager sin älskade i sina armar.

12:te Kapitlet.

Efter så många genomgångna faror, ega de således hvar andra ännu en gång och erhålla den ädle Rinaldos välsignelse. *(Slut.)*

PRIS
2 Kronor.